

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση αρ. 276/2020)

11 Μαΐου 2020

[Ε. ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Μεταξύ:

XXXX XXXX PUPOSOR

Αιτητή,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

2. ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Χρ. Π. Χριστοδουλίδης, για τον αιτητή.

*Χρ. Αλεξάνδρου, Δικηγόρος, για το Γενικό Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ε. ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.: Ο αιτητής είναι υπήκοος Ρουμανίας και μετά από αίτηση που υπέβαλε στις 12.12.2008, εκδόθηκε επ'ονόματί του, από το Τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, στις 19.1.2009 σχετική βεβαίωση εγγραφής, ως πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καθώς προκύπτει από την Ένσταση που καταχωρήθηκε εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση και από τα Τεκμήρια 1 και 2 που κατατέθηκαν κατά το στάδιο των διευκρινίσεων, στα πλαίσια εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης αρ. 759/12 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ο αιτητής καταδικάστηκε στις 25.6.2012 σε ποινή φυλάκισης τριών ετών, για τη διάπραξη αδικημάτων διάρρηξης κατοικίας, κλοπής από κατοικία και νυχτερινής διάρρηξης. Μετά την έκτιση της ποινής του, βάσει διαταγμάτων κράτησης και απέλασης, ημερομηνίας 29.4.2014, ο αιτητής απελάθηκε στις 30.4.2014 στη χώρα του και τα στοιχεία του καταχωρήθηκαν στο stop list, ως απαγορευμένος μετανάστης.

Ο αιτητής αφίχθηκε εκ νέου στη Δημοκρατία από μη ελεγχόμενο από τη Δημοκρατία σημείο. Ακολούθησε και δεύτερη ποινική καταδίκη του αιτητή, στα πλαίσια εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης αρ. 32446/14, ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, όπου στις 14.4.2015, του επιβλήθηκε επίσης ποινή άμεσης φυλάκισης τριών ετών (συντρέχουσας), για τα αδικήματα της διάρρηξης κατοικίας κατά τη διάρκεια της νύκτας, κλοπής κατοικίας, κλεπταποδοχής, κατοχής διαρρηκτικών εργαλείων, παράνομης κατοχής ξένης περιουσίας. Την 1.8.2016, τα στοιχεία του αιτητή καταχωρήθηκαν στο stop list, ως απαγορευμένος μετανάστης. Ο αιτητής μεταφέρθηκε στις 6.9.2016 στη Ρουμανία, βάσει σχετικού εντάλματος μεταφοράς, για εκεί έκτιση του υπολοίπου της ποινής του.

Το Δεκέμβριο του 2017, μετά την αποφυλάκισή του, επέστρεψε και πάλι στη Κύπρο, μέσω των κατεχόμενων περιοχών. Στις 6.7.2018 το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου, στα πλαίσια εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης με αρ. 785/18, καταδίκασε τον αιτητή σε ποινή φυλάκισης τριών ετών και πάλι για τα ίδια

αδικήματα, που είχε καταδικαστεί για άλλες δύο φορές.

Στις 13.6.2019, διενεργήθηκε κοινωνική έρευνα, έτσι ώστε να εξεταστούν οι προσωπικές συνθήκες του αιτητή, από την οποία διαφάνηκε ότι ο αιτητής είναι διαζευγμένος από τη σύζυγό του, επίσης Ρουμάνα υπήκοο, ενώ όπως ο ίδιος ανέφερε στον λειτουργό που διεξήγαγε την έρευνα, οι σχέσεις του με τη σύζυγό του κλονίστηκαν και ο γάμος τους οδηγήθηκε στο διαζύγιο και έκτοτε, δεν διατηρεί επικοινωνία με τα παιδιά του, καθότι δεν του το επιτρέπει η πρώην σύζυγός του.

Στις 13.2.2020, το Κλιμάκιο Αλλοδαπών Αμμοχώστου, απέστειλε επιστολή προς την Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, αναφέροντας ότι, λόγω της κατ' επανάληψη διάπραξης ποινικών αδικημάτων κατά περιουσίας και συγκεκριμένα, λόγω της συνολικής του καταδίκης σε εννέα χρόνια άμεσης φυλάκισης σε τρεις ξεχωριστές περιπτώσεις, κρινόταν απαραίτητη, η έκδοση διαταγμάτων κράτησης και απέλασης του αιτητή.

Στις 13.2.2020, εκδόθηκαν εναντίον του διατάγματα κράτησης και απέλασης, δυνάμει των άρθρων 29(1) και 35 του Ν. 7(I)/2007. Ο αιτητής, μέσω του δικηγόρου του, άσκησε ιεραρχική προσφυγή προς τον Υπουργό Εσωτερικών. Η ιεραρχική προσφυγή του, απορρίφθηκε με επιστολή που κοινοποιήθηκε προς το δικηγόρο του αιτητή, ημερομηνίας 20.3.2020. Ειδικότερα, αναφέρεται σε αυτήν:-

«Έχω οδηγίες να σας ενημερώσω με την παρούσα επιστολή ότι η ιεραρχική προσφυγή του υπό αναφορά Ευρωπαίου έχει απορριφθεί από τον Υπουργό Εσωτερικών στις 18 Μαρτίου 2020».

Στο Τεκμήριο 1 ερυθρά 102 – 99, περιέχεται επιστολή ημερομηνίας 23.3.2020 επίσης προς το δικηγόρο του αιτητή, η οποία προκύπτει να του έχει αποσταλεί μέσω τηλεομοιότυπου μηνύματος την ίδια μέρα κι ώρα 9:41 π.μ. (ερ. 100) και στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή, ως εξής:-

« - Ο εν θέματι έχει κατ' επανάληψη παραβιάσει τον ποινικό κώδικα για σωρεία αδικημάτων

- Έχει καταδείξει με τη συμπεριφορά του ότι δεν σέβεται το Νομικό Σύστημα της Δημοκρατίας και τα ήθη και έθιμα της κοινωνίας
- Βάσει εκθέσεων της Αστυνομίας, ο εν θέματι απασχόλησε πολλές φορές τις Αρχές της Δημοκρατίας
- Καταδικάστηκε τρεις φορές σε άμεση φυλάκιση 3 ετών από το 2012
- Μετά τον επαναπατρισμό του που προέκυψε τις δύο πρώτες του καταδίκες, φαίνεται να επέστρεφε στη Δημοκρατία παράνομα μέσω των κατεχομένων
- Η Αστυνομία έκρινε ότι ο εν θέματι αποτελεί κίνδυνο για τη Δημόσια Τάξη
- Ο Αν. Δ/ντής κατά τη λήψη της απόφασης των σχετικών διαταγμάτων κράτησης και απέλασης, εξέτασε και έλαβε υπόψη όλα τα απαραίτητα στοιχεία αφορούσαν τον ευρωπαϊό πολίτη (κοινωνικοοικονομική μελέτη, χρόνια παραμονής στη Δημοκρατία, αστυνομικές εκθέσεις, κ.α.)

Σημειώνεται ότι βάση του άρθρου 33 του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007 (7(I)/2007), ο ευρωπαϊός πολίτης έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος, για να προσβάλει την απόφαση του Υπουργού, η οποία εκδόθηκε κατόπιν της άσκησης της ιεραρχικής προσφυγής.»

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, συνιστά η απορριπτική απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ημερομηνίας 20.3.2020, επί της ιεραρχικής προσφυγής που έχει υποβάλει ο αιτητής, κατά των εναντίον του εκδοθέντων διαταγμάτων. Σημειώνεται ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 23.3.2020 και ο αιτητής βρίσκεται υπό κράτηση.

Τα διατάγματα κράτησης και απέλασης εναντίον του αιτητή, ερείδονται επί των άρθρων 29(1) και 35 του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007, Ν. 7(I)/2007.

Με την προσφυγή του ο αιτητής, αιτείται από το Δικαστήριο την έκδοση απόφασης με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και παράνομη η απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ημερομηνίας 18.3.2020, η οποία κοινοποιήθηκε προς τον αιτητή με την επιστολή ημερομηνίας 20.3.2020, σύμφωνα με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή που υπέβαλε ο αιτητής

ημερομηνίας 17.2.2020 εναντίον της απόφασης του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, με την οποία εκδόθηκαν εναντίον του διατάγματα κράτησης και απέλασης, ημερομηνίας 13.2.2020, δυνάμει των προαναφερθέντων διατάξεων των άρθρων 29 και 35 του Ν. 7(Ι)/2007.

Στη γραπτή αγόρευση που καταχώρησε ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή γίνεται αναφορά σε απόφαση Ρουμανικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 12.12.2018, σύμφωνα με την οποία ο αιτητής, μαζί με τη σύζυγό του, έχουν την από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας των ανήλικων παιδιών τους και ως τόπο διαμονής των ανήλικων, την οικία της πρώην συζύγου τους στα Λατσία. Όπως αναφέρει και ο ίδιος ο αιτητής, η πιο πάνω απόφαση υπάρχει στο διοικητικό φάκελο, εφόσον με επιστολή του δικηγόρου του αιτητή ημερομηνίας 2.4.2020 στάλθηκε προς τους καθ' ων η αίτηση και περιέχεται στο διοικητικό φάκελο.

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αιτητή, ο τελευταίος είναι

κάτοχος βεβαίωσης εγγραφής ως ευρωπαίος πολίτης, από την 19.1.2009, βεβαίωση που ανακλήθηκε μόλις την 13.2.2020, γεγονός που κατά τον ισχυρισμό, συνηγορεί στο γεγονός ότι ο αιτητής διέμενε νόμιμα στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας από την 19.1.2009, ήτοι πέραν των δέκα ετών, γεγονός που δεν λήφθηκε υπόψη κατά την έκδοση των διαταγμάτων, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 30(3)(α) του Νόμου 7(I)/2007.

Διατείνεται ο αιτητής ότι στο διοικητικό φάκελο δεν φαίνεται πουθενά η απόφαση του ίδιου του Υπουργού Εσωτερικών, ως προνοεί το άρθρο 32Α του Ν. 7(I)/2007 και ότι η απορριπτική απόφαση που του κοινοποιήθηκε σε σχέση με την ιεραρχική προσφυγή που υπέβαλε, είναι ανατιολόγητη.

Προβάλλεται ως λόγος ακύρωσης ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29(3)(β) του πιο πάνω αναφερόμενου Νόμου, προηγούμενες ποινικές καταδίκες δεν αποτελούν αφ' εαυτών λόγους για τη λήψη μέτρων απέλασης, δεν αξιολογήθηκε η

προσωπική του συμπεριφορά και οι προσωπικές του περιστάσεις, καθώς και το γεγονός ότι δυνάμει απόφασης Δικαστηρίου στη Ρουμανία έχει από κοινού την άσκηση της γονικής μέριμνας των ανήλικων παιδιών του.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ' ων η αίτηση, στην εμπειριστατωμένη του γραπτή αγόρευση, εκθέτει με λεπτομέρεια το ιστορικό των γεγονότων που περιβάλλουν την περίπτωση του αιτητή, καθώς και τη συμπεριφορά του, απαντώντας ότι η απόφαση του Ρουμάνικου Δικαστηρίου, με την οποία η γονική μέριμνα των ανήλικων παιδιών του, ασκείται από τον ίδιο και τη σύζυγό του από κοινού, γνωστοποιήθηκε προς τους καθ' ων η αίτηση, μόλις την 2.4.2020 και δεν ήταν ενώπιον του αρμοδίου οργάνου κατά τον ουσιώδη χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

Υποστηρίζει η πλευρά της Δημοκρατίας, ότι η βεβαίωση εγγραφής του αιτητή ανακλήθηκε από τις 29.4.2014, ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκαν εναντίον του προηγούμενα διατάγματα

κράτησης και απέλασης. Ως προς το ζήτημα της αναρμοδιότητας του οργάνου, ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση υπέδειξε ότι δεν υπήρξε εν προκειμένω καμία εκχώρηση αρμοδιότητας προς τρίτο πρόσωπο, αλλά την ιεραρχική προσφυγή την εξέτασε ο ίδιος ο Υπουργός Εσωτερικών. Ως προς την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, υποδεικνύεται εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ότι αυτή συμπληρώνεται από τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων που εν πάση περιπτώσει, ήταν στη διάθεση του αιτητή προς επιθεώρηση. Ως προς τα λοιπά, υποστηρίζεται εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε ορθά και νόμιμα.

Η νομολογία, πράγματι, θέτει ως υποχρέωση της διοίκησης, σε περιπτώσεις απέλασης ευρωπαίων πολιτών, όπου υπεισέρχεται ζήτημα εφαρμογής του Ν. 7(Ι)/2007, τη διερεύνηση του συνόλου των προσωπικών παραγόντων του ευρωπαίου πολίτη, καθώς επίσης και το καθήκον εξειδίκευσης του δημοσίου συμφέροντος από την απέλαση, προς αντιστάθμιση του δικαιώματος του ατόμου να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στην επικράτεια των

κρατών μελών.

Ως ορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 29, που περιέχεται στο αντίστοιχο Μέρος VII του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου Ν. 7(Ι)/2007, ήτοι στο Μέρος του Νόμου που αφορά στους περιορισμούς του δικαιώματος εισόδου και διαμονής των κοινοτικών πολιτών, για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας:-

«29.-(1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Μέρους, η αρμόδια αρχή δύναται να επιβάλλει περιορισμούς στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

(2) Δε δύναται να γίνεται επίκληση των λόγων του εδαφίου (1) για την εξυπηρέτηση οικονομικών σκοπών.

(3)(α) Κάθε μέτρο που λαμβάνεται για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, πρέπει να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας και να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου που το αφορά, η οποία

πρέπει να συνιστά πραγματική, ευεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας:

Νοείται ότι, δεν επιτρέπεται η επίκληση λόγων που δε συνδέονται με τα στοιχεία της εκάστοτε ατομικής περίπτωσης ούτε η επίκληση λόγων γενικής πρόληψης·

(β) Προηγούμενες ποινικές καταδίκες δεν αποτελούν αφ' εαυτών λόγους για τη λήψη τέτοιων μέτρων.

(4) Για να εξακριβωθεί κατά πόσο ο ενδιαφερόμενος συνιστά απειλή για τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια, κατά την έκδοση βεβαίωσης εγγραφής ή κατά την έκδοση του δελτίου διαμονής, η αρμόδια αρχή δύναται, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, να ζητά από το κράτος μέλος καταγωγής του ενδιαφερομένου και, ευδεχομένως, από άλλα κράτη μέλη, να της παρέχουν εντός δυο μηνών το αργότερο πληροφορίες για το ποινικό μητρώο, που πιθανόν να έχει ο ενδιαφερόμενος:

Νοείται ότι, η έρευνα αυτή δε δύναται να έχει συστηματικό χαρακτήρα.»

Πριν την έκδοση διατάγματος απέλασης κατά κοινοτικού πολίτη, η οποία δύναται να εκδοθεί για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας

ασφάλειας, ως ορίζεται στο άρθρο 30 του Νόμου, λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη η περίοδος διαμονής του προσώπου στη Δημοκρατία, η ηλικία του, η οικογενειακή και οικονομική του κατάσταση και δεν είναι δυνατή απόφαση απέλασης κατά προσώπου που έχει διαμείνει κατά τα προηγούμενα δέκα έτη στη Δημοκρατία, παρά μόνον για λόγους δημόσιας ασφάλειας. Επίσης, το άρθρο 35 του Νόμου, παρέχει τη δυνατότητα απέλασης ως παρεπόμενου μέτρου σε σχέση με ποινή φυλάκισης, μόνο εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 29, 30 και 31.

Κατά το στάδιο των προφορικών διευκρινίσεων, ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή, επί τη ευκαιρία κατάθεσης των διοικητικών φακέλων, ήγειρε το ζήτημα της αναρμοδιότητας του προσώπου που έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση απόρριψης της ιεραρχικής προσφυγής. Κατά τον ισχυρισμό του, δεν προκύπτει ότι το πρόσωπο που εξέτασε την ιεραρχική προσφυγή είναι ο Υπουργός Εσωτερικών, αφού το μόνο που υπάρχει επί της έκθεσης γεγονότων επί του ερυθρού 98 του Τεκμηρίου 1, είναι ότι η ιεραρχική προσφυγή απορρίπτεται.

Από τα ενώπιον μου στοιχεία, κρίνεται απορριπτέος ο ισχυρισμός του αιτητή αναφορικά με τη λήψη της απόφασης επί της ιεραρχικής προσφυγής που ο ίδιος άσκησε, από αναρμόδιο πρόσωπο, αντί από τον Υπουργό Εσωτερικών. Παρατηρείται, καταρχήν, ότι τέτοιος λόγος ακύρωσης δεν εγέρθηκε στα νομικά σημεία της αίτησης ακυρώσεως, σύμφωνα με τα όσα επιβάλλει ο Κανονισμός 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962 και ως εκ τούτου αυτός δεν μπορεί να εξεταστεί (**Α.Ε. 95/2012 Χριστοδουλίδης ν. Πανεπιστημίου Κύπρου, ημερομηνίας 6.7.2018**).

Ακόμα όμως και στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι ο λόγος ακύρωσης καλύπτεται από τη μεγάλη γενικότητα από την οποία χαρακτηρίζεται το δικόγραφο της προσφυγής, η κατάληξη θα είναι και πάλι απορριπτική. Καθώς προκύπτει από τα ερυθρά 98 – 93, που αποτελούν την έκθεση γεγονότων που απεστάλη στις 11.3.2020, ο αρμόδιος Διοικητικός Λειτουργός κος Δαμιανού, υπέβαλε απορριπτική εισήγηση - παραθέτοντας στοιχεία που αφορούν στην προσωπική συμπεριφορά του αιτητή - προς τον ίδιο

τον Υπουργό Εσωτερικών, μέσω του Γενικού Διευθυντή, μέσω του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, οι οποίοι συμφώνησαν με την εισήγηση, ο δε Αναπλ. Διευθυντής του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης στις 17.3.2020, ο δε Υπουργός Εσωτερικών στις 18.3.2020. Με δεδομένη την μη ύπαρξη άλλης αμφισβήτησης από τον αιτητή, ως προς την υπογραφή του ίδιου του Υπουργού Εσωτερικών και με δεδομένη τη δήλωση του ευπαίδευτου συνηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι εν προκειμένω, δεν υπήρξε εκχώρηση εξουσιών από τον Υπουργό, αλλά εξέταση αυτής, από τον ίδιο, ως επιβάλλει το άρθρο 32Α του Νόμου, ο ισχυρισμός παρέμεινε αναντίλεκτος και η εισήγηση περί αναρμοδιότητας του αρμοδίου οργάνου, απορρίπτεται. Συνεπώς, θεωρώ πως η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη αρμοδίως.

Το διάταγμα απέλασης συνοδευόταν από την εξής σαφή αιτιολόγηση, που περιέχεται στο ερυθρό 203 του Τεκμηρίου 2:-

«Οι αρμόδιες αρχές, αφού έλαβαν υπόψη όλα τα δεδομένα της περίπτωσης σας, έκριναν ότι η προσωπική σας

συμπεριφορά αποτελεί κίνδυνο για τη Δημόσια Τάξη για τους ακόλουθους λόγους:

Στις 06/07/2018 καταδικαστήκατε σε 3 χρόνια φυλάκιση για τα πιο κάτω αδικήματα:

- 1. Συνομωσία προς διάπραξη κακουργήματος*
- 2. Διάρρηξης κατοικίας και κλοπής*
- 3. Κατοχής διαρρηκτικών οργάνων*
- 4. Απλής επίθεσης, απαγορευμένος μετανάστης*
- 5. Απόπειρα διάρρηξης κατοικίας*
- 6. Διάπραξη κακουργήματος, κλεπταποδοχής*
- 7. Παράνομη κατοχή περιουσίας*

Να σημειωθεί ότι καταδικάστηκε ακόμα δύο φορές του 2014 και 2015 για τα ακόλουθα αδικήματα:

- 1. Υποθέσεις διαρρήξεων και κλοπών»*

Προσβαλλόμενη με την προσφυγή, είναι η απορριπτική απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών επί της ιεραρχικής προσφυγής που άσκησε ο αιτητής κατά της έκδοσης των διαταγμάτων κράτησης και απέλασης. Διαπιστώνω από το περιεχόμενο της έκθεσης που υπεβλήθη προς τον Υπουργό Εσωτερικών (ερ. 98 – 93 του Τεκμηρίου 1), ότι τέθηκαν ενώπιον του όλα τα γεγονότα που

αφορούσαν στις προσωπικές περιστάσεις του αιτητή, όπως αυτά προέκυπταν από την κοινωνική έρευνα που διεξήχθη στις 13.6.2019, τις ποινικές καταδίκες του αιτητή για τρεις συνεχόμενες χρονικές περιόδους, για τα ίδια αδικήματα κατά περιουσίας, για τα έτη 2012, 2015 και 2018.

Με την προσφυγή, επιδιώκεται έλεγχος της νομιμότητας της απόφασης απόρριψης της ιεραρχικής προσφυγής που υπέβαλε ο αιτητής, που ελήφθη με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ημερομηνίας 18.3.2020, απόρριψη που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με δύο επιστολές, ημερομηνίας 20.3.2020 και 23.3.2020. Προσβάλλεται με την παρούσα, το περιεχόμενο της πρώτης επιστολής γνωστοποίησης, σύμφωνα με την οποία ενημερώνεται ο αιτητής μόνον για την απόρριψη της προσφυγής που υπέβαλε. Αποτελεί όμως μέρος του διοικητικού φακέλου και η επιστολή ημερομηνίας 23.3.2020, η οποία επίσης γνωστοποιήθηκε στο δικηγόρο του αιτητή αυθημερόν και συγκεκριμένα στις 9:41 π.μ. (ερυθρό 100 Τεκμηρίου 1), ήτοι τρεις μόλις μέρες μετά την πρώτη ενημερωτική επιστολή.

Σε αυτήν, το περιεχόμενο της οποίας έχει εκτεθεί ανωτέρω, παρατίθενται λεπτομερώς οι λόγοι για τους οποίους εκδόθηκε η απορριπτική απόφαση και ερείδεται, όπως προκύπτει, επί της ίδιας της προσωπικής έκνομης συμπεριφοράς του αιτητή, περί κατ' επανάληψη παραβίασης του ποινικού κώδικα για ποινικά αδικήματα, αφού καταδικάστηκε τρεις φορές σε άμεση φυλάκιση τριών ετών από το έτος 2012, ενώ μετά την απέλασή του επέστρεψε στο έδαφος της Δημοκρατίας μέσω μη ελεγχόμενων εκ της Δημοκρατίας εδαφών, γεγονότα για τα οποία κρίθηκε ότι το πρόσωπό του αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, αφού σταθμίστηκαν τα χρόνια παραμονής του στη Δημοκρατία, όπως και οι προσωπικές του περιστάσεις μέσα από την κοινωνικοοικονομική έκθεση.

Διαπιστώνω από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, ότι προέκυπταν όλα τα συναφή στοιχεία της προσωπικής και οικογενειακής του κατάστασης, τα οποία ο ίδιος ο αιτητής όφειλε να θέσει υπόψη των αρμοδίων αρχών. Έχω διεξέλθει το περιεχόμενο των Τεκμηρίων 1 και 2 και δεν έχω εντοπίσει ο

αιτητής να έχει θέσει ενώπιον των καθ' ων η αίτηση την απόφαση του Ρουμάνικου Δικαστηρίου, καίτοι ημερομηνίας 12.12.2018, με βάση την οποία ο αιτητής έχει από κοινού με την πρώην σύζυγό του, τη γονική μέριμνα των ανήλικων τέκνων του. Η απόφαση αυτή, κοινοποιήθηκε προς τους καθ' ων η αίτηση, όπως ο ίδιος ο δικηγόρος του αιτητή παραδέχεται, μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ήτοι μόλις την 2.4.2020 και ως εκ τούτου, δεν μπορεί να έχει οποιαδήποτε βαρύτητα, αφού με την παρούσα προσφυγή, εξετάζεται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών, στη βάση των ενώπιον του δεδομένων, κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, προέκυπταν όλα τα συναφή στοιχεία της προσωπικής κι οικογενειακής του κατάστασης που θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη, καθώς επίσης και το γεγονός της ποινικής του καταδίκης τρις, για συνολική ποινή φυλάκισης εννέα ετών, γεγονός που δύναται να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της συνολικής εκτίμησης που απαιτείται να προηγηθεί, ως στοιχείο διάρρηξης των δεσμών εντάξεως του αιτητή με το

έδαφος της Δημοκρατίας (**C-400/2012, Secretary of State for the Home Department v. M. G., ημερομηνίας 16.1.2014**).

Πολύς λόγος γίνεται από τον αιτητή στο γεγονός ότι ο τελευταίος, από την 19.1.2009 είναι κάτοχος βεβαίωσης εγγραφής ως ευρωπαίος πολίτης, η οποία ουδέποτε έχει προηγουμένως ανακληθεί, παρά μόνον την 13.2.2020, με αποτέλεσμα να βρίσκεται στο έδαφος της Δημοκρατίας για χρονική περίοδο άνω των δέκα ετών και βάσει του άρθρου 30(3) του Νόμου, μπορούσε να απελαθεί από τη Δημοκρατία μόνον για επιτακτικούς λόγους δημόσιας ασφάλειας.

Ο ισχυρισμός του αιτητή κρίνεται ανεδαφικός, αφού όπως προκύπτει από το ερυθρό 76 του Τεκμηρίου 2, η βεβαίωση εγγραφής του έχει ανακληθεί με την απόφαση που του κοινοποιήθηκε στις 29.4.2014 μετά την εναντίον του έκδοση διατάγματος κράτησης και απέλασης ίδιας ημερομηνίας.

Ανεξαρτήτως όμως τούτου, η προηγούμενη δεκαετής διαμονή του προσώπου αυτού στο έδαφος του κράτους υποδοχής, δεν εκτιμάται, ούτε και υπολογίζεται από την έκδοση αυτού του τελευταίου διατάγματος απέλασης, αλλά από την ημερομηνία που εκδίδεται η αρχική απόφαση απέλασης (***συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-316/16 και C-424/16, B. v. Land Baden Württemberg κ.ά., ημερομηνίας 17.4.2018***).

Εν προκειμένω η σχετική βεβαίωση εγγραφής του αιτητή ως πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδόθηκε μεν στις 19.1.2009, αλλά, η αρχική απόφαση απέλασης εκδόθηκε στις 29.4.2014, μετά από έκδοση σχετικών διαταγμάτων κράτησης και απέλασης. Επομένως, δεν έχει εις πίστην του ο αιτητής, διαμονή δέκα ετών στο έδαφος της Δημοκρατίας, έτσι ώστε να τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 30(3) του Νόμου.

Αυτό που πρέπει να υπομνησθεί, είναι το γεγονός ότι το δικαίωμα διαμονής των κοινοτικών πολιτών στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, δεν είναι απόλυτο, αλλά δύναται να υπόκειται σε

περιορισμούς και προϋποθέσεις, οι οποίες προβλέπονται επί τούτου στη σχετική νομοθεσία, εν προκειμένω, στο Μέρος VII του Ν. 7(I)/2007, κατά τρόπο που επιβεβαιώνει το αναφαίρετο και συνάμα κυρίαρχο δικαίωμα της Δημοκρατίας να επιτρέπει ή να απαγορεύει την είσοδο ή παραμονή στην επικράτειά της οποιουδήποτε αλλοδαπού, έστω και κοινοτικού (**C-193/16, E v. Subdelegación del Gobierno en Álava, ημερομηνίας 13.7.2017**).

Κατά πάγια νομολογία, τα μέτρα περιορισμού του δικαιώματος διαμονής πολίτη της Ένωσης ή μέλους της οικογένειάς του, ιδίως εκείνα που λαμβάνονται για λόγους δημόσιας τάξης, όπως εν προκειμένω, ως προκύπτει από την αιτιολόγηση του διατάγματος απέλασης, πρέπει να είναι σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας και να βασίζονται αποκλειστικώς στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου που αφορούν (**C-165/14, Rendón Marín v. Administración del Estado, ημερομηνίας 13.9.2016**). Προσωπική συμπεριφορά, που κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνεύθηκε να

συνιστά πραγματική και ενεστώσα απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας ή του κράτους μέλους υποδοχής, τέτοια διαπίστωση του κράτους ότι, το συγκεκριμένο πρόσωπο, τείνει να διατηρήσει την παράνομη αυτή συμπεριφορά του και στο μέλλον (**C-348/09, P. I. v. Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid, ημερομηνίας 22.5.2012**).

Από τα ενώπιον μου έγγραφα, όπως αυτά προκύπτουν από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, διαπιστώνω ότι εξετάστηκε εξατομικευμένα από τη διοίκηση η προσωπική συμπεριφορά του αιτητή, στη βάση των τριών προηγούμενων του καταδικών, με ποινή φυλάκισης συνολικά εννέα χρόνων, για τα ίδια ποινικά αδικήματα κατά περιουσίας, καταλήγοντας εύλογα ότι αυτή του η συμπεριφορά, αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη.

Τόσο ο Αναπληρωτής Διευθυντής του αρμοδίου Τμήματος, όσο και ο Υπουργός Εσωτερικών ο οποίος εξέτασε την ιεραρχική προσφυγή που υπέβαλε ο αιτητής, είχαν πλήρη εικόνα, τόσο των προσωπικών, όσο και των οικογενειακών δεδομένων του αιτητή και

ευλόγως η διοίκηση κατέληξε ότι η προσωπική του συμπεριφορά με την καταδίκη του για τα ίδια αδικήματα τρις, δικαιολογούσε τον χαρακτηρισμό της ως επικίνδυνης για τη δημόσια τάξη, η οποία συνιστούσε πραγματική, ενεστώσα, αλλά και επαρκώς σοβαρή απειλή.

Καταληκτικά, αναφέρεται ότι ο Υπουργός Εσωτερικών κατά την εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής και την επικύρωση της απόφασης του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης να εκδώσει τα διατάγματα κράτησης και απέλασης, έχει σταθμίσει και αξιολογήσει την προσωπική κατάσταση του αιτητή, με τη συνεκτίμηση της δικής του συμπεριφοράς με την κατ' επανάληψη παραβίαση του ποινικού κώδικα, για σωρεία ποινικών αδικημάτων, την συνεχή καταδίκη του για συνολική περίοδο εννέα ετών, τη διπλή προσπάθεια του περί παράνομης διέλευσης στο έδαφος της Δημοκρατίας, μέσω των κατεχομένων, ενώ τέτοια διέλευση του είχε απαγορευτεί δυνάμει προηγούμενων διαταγμάτων απέλασης που είχαν εκδοθεί εναντίον του, προκειμένου η διοίκηση να καταλήξει ότι ο αιτητής αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη.

Η εκτίμηση των γεγονότων γίνεται κατ' εξοχήν από την ίδια τη διοίκηση. Εκείνο που ασκεί το Δικαστήριο, είναι ο έλεγχος της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης κατ' εφαρμογή των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου. Εδώ δεν διαπιστώνεται να έχει επιφοιτήσει οποιαδήποτε πλάνη από τη διοίκηση ως προς οποιαδήποτε πτυχή της υπόθεσης.

Τα γεγονότα ήταν όλα ενώπιον της διοίκησης, εκτιμήθηκαν απ' αυτή αναλόγως και ασκήθηκε η διακριτική ευχέρεια εύλογα, αλλά και τεκμηριωμένα.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Επιδικάζονται υπέρ των καθ' ων η αίτηση και εναντίον του αιτητή €1.800 έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται, δυνάμει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Ε. Γαβριήλ, Δ.Δ.Δ.